

Sygn. akt V CSK 687/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa K. K.

przeciwko O. Sp. z o.o. w O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 lipca 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od skarżącej na rzecz pozwanej kwotę 2.700 (dwa
tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca K. K. oparła na przesłance występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.). Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na występowanie istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in.: postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołując się na wystąpienie istotnych zagadnień prawnych, dotyczących miarkowania kary umownej za wynikającą z rażącego niewykonania zobowiązania zwłokę

w wykonaniu obowiązku usunięcia stwierdzonych i istotnych wad, na podstawie relacji wysokości szkody wyliczonej jako koszt usunięcia wad. Wskazywała także na stymulującą i represyjną funkcję kary umownej za zwłokę w usuwaniu wad, wnosząc o wyjaśnienie, czy miarkowanie kary powinno się odnosić do wartości zobowiązania głównego względnie wartości wykonanych prac na podstawie umowy, czy do wysokości szkody związanej z nienależytym wykonaniem umowy. Skarżąca przedstawiła uzasadnienie, z którego wynika możliwość powstania wątpliwości interpretacyjnych w zakresie stosowania funkcji kary umownej i jej miarkowania.

Zagadnienie to jednak nie spełnia waloru nowości. Kwestia miarkowania kary umownej, przesłanek, jakie należy brać pod uwagę przy ocenie, czy zastrzeżona kara umowna jest rażąco wygórowana, wielokrotnie była przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, również, gdy chodzi o relację do istnienia i rozmiaru szkody (zob. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2016 r., III CSK 312/15, z dnia 17 czerwca 2016 r., IV CSK 674/15, z dnia 14 stycznia 2016 r., IV CSK 223/15, z dnia 14 października 2015 r., V CSK 32/15, z dnia 12 lutego 2015 r., IV CSK 276/14, z dnia 23 lipca 2014 r., V CSK 503/13, z dnia 29 maja 2014 r., V CSK 402/13, z dnia 2 kwietnia 2014 r., IV CSK 416/13, z dnia 13 lutego 2014 r., V CSK 45/13 oraz szereg innych, dostępnych w zbiorach orzeczeń Sądu Najwyższego i w internetowych publikatorach). Przesłanki miarkowania kary umownej rozważane były również szeroko w doktrynie. Trzeba zwrócić uwagę, że, jak trafnie zauważono w odpowiedzi na skargę kasacyjną, miarkowanie kary umownej stanowi prawo sędziowskie. Nie ma też jednej, powszechnie obowiązującej metody miarkowania. Podniesione w skardze kasacyjnej wątpliwości interpretacyjne zmierzają w istocie do rozstrzygnięcia zagadnienia w interesie skarżącej strony, co nie spełnia kryterium publicznoprawnej funkcji spełnianej przez Sąd Najwyższy przy rozpoznaniu skargi kasacyjnej.

Wobec powyższego i w braku innych przyczyn kasacyjnych Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a co do kosztów postępowania kasacyjnego - na podstawie art. 98 k.p.c.

aw

jw